

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته سیما صابر

۲۳ می ۲۰۲۱

«اسرائیل تنها کشوری است که همیشه در کنار مردم ایران ایستاده»!!

سال ۲۰۱۵ وقتی تروریست‌های داعشی به دفتر مجله «فکاهی» تندرو «شارلی ابدو» حمله کردند و کارمندان و نویسندگان و کاریکاتوریست‌های مشغول به کار در این مجله را به گلوله بستند و ۱۰ نفر از آنان را به وحشیانه‌ترین شکل ممکن به قتل رساندند، بحق بخش وسیعی از انسانها صدای اعتراض خود را علیه این جنایات غیر انسانی بلند کردند.

تصویر اکونومیست پس از جنایت شارلی ابدو

انسانهای آزاده و حتی بسیاری از کشورهای لیبرال دمکرات اروپائی و بخش قابل توجهی از چپگرایان نیز در کنار محکوم کردن این عمل غیر انسانی، حمله مسلحانه به یک رسانه را نقض آشکار حقوق انسانی، آزادی بیان و آزادی قلم و رسانه ها ارزیابی کردند و برای دفاع از آن به خیابان آمدند و به نشانه اعتراض قلم در دست فشردند و مشت‌های شان را همراه قلم رو به آسمان نشانه گرفتند.

این اعتراض در شرایطی برگزار شد که بسیاری از معترضان با سبک و روش و نگاه مجله شارلی ابدو موافق نبودند، از انتخاب موضوع و نحوه ارائه آن انتقاد می‌کردند و حتی مجله شارلی ابدو را محرک و آتش بیار معرکه مذهب ستیزی به ویژه اسلام ستیزی می‌دانستند، آنها با حفظ این انتقاد اما وظیفه خود می‌دانستند از کاربرد خشونت و سلاح علیه قلم و رسانه انتقاد کنند و از کنار این جنایت بی تفاوت نگذارند.

در این میانه نقش کشورهای لیبرال دمکرات غربی در بزرگداشت «آزادی‌های بیان، قلم و رسانه‌ها» بسیار برجسته شد، و حتی دولت هائی که خود ید طولانی در خاموش کردن صدای مخالفان و شکستن قلم ها دارند میدان دار معرکه شدند از جمله اسرائیل و بنیامین نتانیاهو نخست وزیر این کشور که با سفر به فرانسه در صف اول تظاهرات در کنار دیگر سیاستمداران جهان زنجیر بسته بود، با وجود این بسیاری از چپ‌ها به رسم یادگار در این اعتراضات شرکت کردند و از خود در شبکه های اجتماعی تصاویر مشت گره کرده با قلم در دست منتشر کردند و مقالات در دفاع از آزادی بیان و رسانه ها نگاشتند.

چند روز پیش وقتی ارتش جنگ افروز اسرائیل به دستور همین مدافع زنجیر بسته شارلی ابدو یعنی نتانیاهو ساختمان مطبوعات (برج الجلا) مستقر در نوار غزه را که در آن خبرگزاری‌های مانند الجزیره قطر، آسوشیتد پرس امریکا و تعداد بیشتری رسانه کم نام‌تر دفاتر خود را داشتند بمباران می‌کرد، هیچ کدام از این چپ ها و راست‌های لیبرال دمکرات که برای حقوق بشر و آزادی‌های بیان، رسانه و جنسی پستان به تنور می‌چسبانند و از این که هم زنجیر باند نتانیاهو در پاریس شوند هم به خود باکی نشان نمی‌دهند، دم بر نیاورند!

این جنایت که اسرائیل به بهانه واهی «پنهان شدن سران حماس» در میان مناطق مسکونی مردم بی گناه را قتل عام می‌کند در قرن بیست و یکم، یک امر عادی شده است و مورد تأیید لیبرال دمکراسی هم قرار دارد و خود این واقعیت

یک ننگ بشری است یک طرف، بمباران ساختمان مطبوعات توسط باند نتانياهو به همين بهانه طرف ديگر فاجعه را به تصوير مي‌كشد.

اينبار شاهدان حي و حاضر بودند، خبرنگاران با تابعيت هاي رنگارنگ قبل و بعد از بمباران در مقابل دوربين شهادت دادند در اين ساختمان فعاليت فرهنگي و رسانه‌اي صورت مي‌گيرد، ديگر صهيونيست‌ها در مقامي نبودند كه ادعا كنند اينجا در اين ساختمان بخش نظامي يا سياسي حماس خودش را پنهان كرده، اما از اين باند نژاد پرست و آپارتايد هر انتظاري مي‌توان داشت، و اين دروغ را خلاف تمام حقايق قابل اثبات باز هم تكرر كردند و محل فعاليت‌هاي رسانه‌ها در غزه را با خاك يكسان كردن.

همه شاهدان و ناظران اين صحنه‌ها كه انسان‌ها را ياد رفتار ارتش اشغالگر نازي‌ها مي‌اندازد، مي‌دانند كه قصد اسرائيل از هدف قرار دادن رسانه‌ها پاسخ قلم با بمب بوده است، خاموش كردن صدای انتقادی الجزيره شبکه‌های نزدیک به اخوان المسلمین و قطر كه گزارش دهی اش در کشورهای عرب زبان به دليل انتقادی بودن نسبت به رفتارهای اسرائیل هواداران زیادی دارد و امواج اطلاع رسانی اش از مرزهای غربی درمی‌گذرد و بخش انگلیسی زبانش در شبکه‌های غربی جای محکمی دارد، یک کلام ممانعت از انتشار جنایات اسرائیل در غزه هدف کشوری است كه بخشی از چپ‌ها آن را تنها دكمراسی خاورميانه مي‌دانند و هر انتقادی از آن را معادل يهودی ستیزی مي‌خوانند. ليبرال دكمراسی نقاب حقوق بشری را از چهره بر داشت و حتی تا آنجا در منجلاب حمایت از آپارتايد فرو غلتيد كه از اين عمل اسرائیلی دفاع هم كرد، وزير امور خارجه المان و سخنگوی دولت مرکل در اين مورد گفتند كه مي‌دانند كه اسرائیلی بی علت چنین کاری نمی‌کند! (۱)

بقیه اروپا هم یا سکوت کرد یا از اسرائیل خواست خويشتن دار باشد اما از حق دفاع از خود صرف نظر نکند! اسرائيل اما نه از قتل عام مردم و کودکان دست کشيد و نه به بمباران زیر ساخت‌های غزه و ساختمان مطبوعات بسنده کرد بلکه با پشتیبانی چپ‌های لایف استایل و ليبرال دكمراسی در قدرت و فاشيست‌هائی مانند حاکمان هنگری و چک هدفمند خبرنگاران عرب و گویندگان رادیو های فلسطین را هدف قرار داد و کشت!

در اعتراض به این جنایت‌های علیه بشریت فقط چپ‌ها و مسلمانانی كه در کشورهای ليبرال دكمرات به جز برچسب مرتجع بودن و جوادى مواتی بودن خورده‌اند کسی به میدان نیامد تازه بیشتر آنها در همين مراكز کشورهای حقوق بشری كتك مفصلی از پوليس خوردند یا تحت تعقيب «قانونی» قرار گرفتند كه گویا چند نفری از شركت كنندگان در اعتراضات شعارهای ضد يهودی از خود صادر كرده‌اند و حتی طرح ممنوعیت این و آن تشكّل و سازمان خیریه مدافع فلسطینی‌ها در دستور كار دادگستری این کشورها قرار گرفت، اما نه مشتی از چپ‌ها و روشنفكرانی كه جنایت خبرنگار كشی در مجله شارلی ابدو را محكوم كرده بودند گره شد و نه قلمی در میدان جمهوری پاریس به سوی آسمان نشانه رفت، كه هیچ بلکه ليبرال‌ها و چپ‌های لایف استایل با سکوت خو به تأیید این جنایت هم پرداختند، هرچه باشد قربانیان غزه یک مشت بی کله لات و لوت هوادار «اسلام سیاسی» جواد، مواتی اند، نیروهای «مقاومتشان» هم یک مشت تروریست عرب حقوق بگیر رژیم ایرانند از این «آشغال‌ها» كه پول ملت ایران خرج شان می‌شود هرچه کمتر بهتر! حتی بسیاری از ایرانی‌های سینه چاك حقوق بشر در شبکه‌های اجتماعی از خود به یادگار نوشتند: «اسرائیل تنها کشوری است كه همیشه در كنار مردم ایران ایستاده!».

زنجر لیبرال دموکراتی برای آزادی مطبوعات پاریس

۱ - سخنگوی دولت المان در جلسه خبری درباره حمله اسرائیل به ساختمان الجزیره و چند رسانه دیگر بین المللی در غزه گفت: روشن است که فعالیت خبرنگاری در میدان بحران مهم است، اما این را هم می‌دانیم که حماس در مناطق پر جمعیت فعال است.

اشتقاق زابیرت تأکید کرد: ما از اسرائیل حمایت می‌کنیم و اعتماد داریم که اسرائیل در این خصوص با حفظ اعتدال و متناسب اقدام می‌کند.

سخنگوی دولت مدعی شد: حماس باید به راکت باران پایان دهد، زیرا این اقدام تروریستی با هدف کشتن خودسرانه مردم است و اگر دفاع هوایی اسرائیل بسیاری از راکت‌ها را مهار نمی‌کرد یا راکت‌های زیادی بر غزه فرود نمی‌آمد، شمار قربانیان در شهرهای اسرائیلی بیش از این‌ها بود.

وی بدون اشاره به کشتار دستکم ۲۰۰ فلسطینی از جمله ۶۰ کودک با حملات اسرائیل در طول یک هفته گفت: حماس می‌داند که جنگ راکتی در اسرائیل راه حل بحران نیست و اکنون آنچه اولویت دارد پایان دادن به حمله راکتی علیه اسرائیل است.

توضیح نویسنده: منظور از چپ‌ها در این مقاله احزاب کمونیست و سازمان‌های چپ‌گرائی که علیه جنایات اسرائیل موضع گرفتند و این رژیم را عامل بی‌چون وچرای جنگ افروزی خوانده اند نیست (این بخش بیشتر شامل احزاب کمونیست متحد اتحاد جماهیر سوسیالیستی سابق می‌شود)، بخش بزرگی دیگری از چپ‌ها با محکوم کردن دو طرف، اسرائیل و تروریستی خواندن حماس و یا تأکید بر ارتجاعی بودن ایدئولوژی فلسطینی‌ها عملاً در التزام رکاب صهیونیسم قرار گرفتند، بسیاری از تشکل‌ها و شخصیت‌های چپ و حقوق‌بشری ایرانی با سکوت و یا محکومیت بسیار آبدی اسرائیل مانند موضع‌گیری در شبکه‌های اجتماعی مانند تلگرام و .. از انتشار بیانیه‌ای یا مطلبی در تارنماهای رسمی خود از مسئولیت خود مبنی بر ایستادن در برابر جنایات این رژیم آپارتاید شانه خالی کردند.